

Dichos Diabolos

Belén Vaguero, soprano
Lluís Coll, corneta
Ignacio Ramal, violí
Alfonso Barreno, baixó, baixonet i flauta de bec
Dimitri Kindynis, viola da gamba
Marc Sumsi, orgue i clavicembal

Guanyador de la segona edició del Concurs Internacional de Broquers Històrics (Toulouse, 2016), aquest jove ensemble es va fundar l'any 2015 com a projecte d'investigació artística. La seva voluntat era experimentar amb el repertori dels Broken Consorts, o grups d'instruments de diferents famílies del repertori anglès del segle XVII, tasca que va desenvolupar sota la tutela de Tiam Goudarzi a l'Escola Superior de Música de Catalunya (Barcelona). Des de llavors, Dichos Diabolos s'ha dedicat a l'exploració històricament informada de les diverses possibilitats de barreja d'instruments (vent, corda polsada i corda fregada) en repertoris que comprenen des de polifonia del segle XVI (repertori de ministrers) fins a la primera meitat del segle XVIII, passant per la música del *setcento* italià, anglès i alemany.

Organitzat per:
Ajuntaments del Territori Barroc i Consorci de l'Alta Anoia

Amb la col·laboració de:
Restaurant Casal de Castellallat, Collbaix - Celler el Molí, DO Pla de Bages,
Xai de Puigpelat, Cafes Gener, Agrupació Cultural Ritubrogent

ESPURNESBARROQUES.CAT

09 JUNY
2018 - 19h.
SANT MIQUEL
DE CASTELLALLAT
(Sant Mateu de Bages)

EN CONCERT

Dichos Diabolos

ESPURNES BARROQUES

MÚSICA I
PATRIMONI
AL TERRITORI
BARROC

Diputació de Lleida

INSTITUT
D'ESTUDIS
ILERDENCS

INSTITUT D'ESTUDIS ILERDENCS

Diputació
Barcelona

Generalitat de Catalunya
Departament de Cultura

Programa

Joan Pau Pujol (1570-1626)	<i>Amor, cuando yo pienso</i>
Joan Cererols (1618-1680)	<i>Gloria de la Missa Martirium</i> <i>Son tus bellos ojos</i>
Sebastián Durón (1660-1716)	<i>Vaya pues rompiendo el Ayre</i>
Bartolomeo de Selma (1595-1638)	<i>Vestiva i colli passeggiato</i>
Juan Hidalgo (1614-1685)	<i>Quedito, pasito</i>
Pablo Bruna (1611-1679)	<i>Tiento 1º tono mano derecha</i>
Mateo Romero (1575-1647)	<i>Entre dos mansos arroyos</i>
Gabriel Manalt (1657-1687)	<i>Tiento partido de mano izquierda. 8º tono</i>
Carlos Patiño (1600-1675)	<i>Maria, Mater Dei</i>
Joan Cererols	<i>Serafin, que con dulce harmonía</i>

*En acabar el concert, música d'orgue de fons,
amb sopar a peu dret.*

Duració: 70'

Notes al programa

Joan Cererols va viure un dels moments més convulsos de la història de Catalunya i d'Europa en general. L'any del seu naixement fou marcat per l'inici de la Guerra dels Trenta Anys, i en tindria poc més de vint quan va esclatar la Guerra dels Segadors. Aquesta fou una època en la qual l'ús del castellà esdevingué l'instrument habitual de la cultura literària i musical a Catalunya. Però tanmateix, també va ser una de les èpoques de major esplendor de la història de la música catalana: l'intens intercanvi cultural amb França, Gènova, Nàpols i Sicília, a més de l'evident influència dels grans músics de la Capella Reial, van permetre desenvolupar un repertori d'una qualitat i vàlua innegables.

A la música catalana del segle XVII hi conviuen en harmonia dues tendències: per una banda, una tradició molt viva i vigent de l'estil postreformista per excel·lència: el contrapunt palestrinà, també anomenat *stile antico* o *gravis*, per altra banda, l'avantguarda importada de Venècia (on l'escola de Gabrielli havia posat en voga la consciència espacial de la música) i de Nàpols (on havia sorgit un estil extravagant i cromàtic, representat principalment per Carlo Gesualdo). Amb aquest aiguabarreig estric de fons, Joan Cererols arribà al monestir de Montserrat, on contribuí a l'establiment de l'Escolania. I, al seu pas per Madrid a la dècada de 1640, exercí una notable influència en els músics de la capella Reial dels Àustries (com ara Carlos Patiño o Juan Hidalgo).

Enguany que se celebra el 400 aniversari del seu naixement, Dichos Diabolos no presenta un monogràfic de Joan Cererols, sinó una celebració de la seva vida i del seu temps, que inclou peces primerenques (contemporànies d'autors de la generació anterior com Joan Pau Pujol i Mateo Romero), i una de les seves composicions més tardanes: l'espanyolera de Nadal titulada *Serafin, que con dulce harmonía*. De Carlos Patiño, mestre de la capella Reial durant el pas de Cererols per Madrid, s'interpreta la seva obra més famosa, el motet *Maria, mater Dei*.